

Wat de wetenschap niet kan ontdekken over **HET VERSTAND** **VAN DE MENS**

Wat de wetenschap
niet kan ontdekken over
HET VERSTAND
VAN DE MENS

Herbert W. Armstrong

Dit boekje mag niet worden verkocht. Het is een kosteloze publikatie, uitgegeven in het algemeen belang door de Worldwide Church of God.

DENK EENS NA! Zal er over vijf of tien jaar nog enig menselijk wezen op aarde in leven zijn? OVERLEVEN is het grootste probleem waar wij allen voor staan! HOE komt het dat het verstand van de mens zo'n ONTZAGLIJKE vooruitgang heeft gebracht, terwijl het MACHTELOOS is tegenover het schrikbarende KWAAD? Het antwoord op dit verbijsterende raadsel ligt in het MENSELIJK VERSTAND. Op de volgende bladzijden kunt u lezen wat psychologen en andere wetenschapsmensen niet weten over het VERSTAND VAN DE MENS!

WAAROM kunnen de mensen met het beste verstand de wereldproblemen niet oplossen?

Er zijn wetenschapsmensen die zeggen: „Als we voldoende kennis hebben, zullen we alle problemen van de mens oplossen en al onze kwalen genezen.” Sinds 1960 is het kennisbestand van de wereld verdubbeld. Maar de kwalen van de mensheid zijn eveneens verdubbeld.

Hoe komt dat? Is er iets mis met het verstand van de mens? *Ontbreekt* er iets? Er is zeer beslist EEN ONTBREKENDE DIMENSIE in de kennis van de mens.

Een fabrikant laat het instrument of apparaat dat hij vervaardigt vergezeld gaan van een handleiding met een beschrijving van de functie van zijn produkt en gedetailleerde aanwijzingen voor een optimaal gebruik. Het meest volmaakte mechanisme dat ooit is ontworpen en vervaardigd, is de wonderbaarlijke eenheid geest-lichaam die MENS heet. Spreekt het dan niet vanzelf dat onze Schepper ons een handleiding heeft meegegeven, waarin Hij ter wille van ons welzijn openbaart wat wij ZIJN, WAAROM wij bestaan, WAARHEEN wij op weg zijn en welke die WEG is?

Die handleiding is de Bijbel. Helaas heeft de mens van dit instructieboek het meest misverstane, miskende en gesmade boek gemaakt dat hij ooit in handen heeft gekregen.

Toch wordt in dit boek DE ONTBREKENDE DIMENSIE IN ONZE KENNIS geopenbaard. Het ongelooflijke potentieel van de mens wordt erin onthuld en verklaard — als de mens maar wilde lezen *en geloven wat er staat*.

Het is het boek van onze oorsprong. Het openbaart ons *waarom* wij, mensen, hier op aarde werden geplaatst — *wat* wij zijn — *waarheen* wij op weg zijn — het niet-besepte ongelooflijke potentieel van de mens — *hoe* wij met dit uit lichaam en geest bestaande mechanisme moeten omgaan, hoe wij in gelukkige vrede moeten leven, en hoe wij ons ontzagwekkende potentieel kunnen bereiken.

De mensen met het grootste verstand hebben deze goddelijk-geopenbaarde KENNIS echter nooit begrepen. Het is alsof God, onze Schepper, zijn boodschap tot ons heeft gezonden in een geheime code die niet te ontcijferen is.

En de meest intelligente mensen hebben deze code nooit kunnen verbreken. De moderne wetenschap kan hem niet begrijpen. Zelfs de psychologen begrijpen niet waaruit het verstand van de mens is samengesteld.

Er *ontbreekt* iets wat van het allerhoogste belang is! In het instructieboek wordt het geopenbaard. In het hoger onderwijs wordt het *niet* onderwezen. Het is *verborgen* voor de wijzen en verstandigen van de wereld. Degene met het grootste verstand aller tijden zei hierover: „Ik dank U, Vader, Heer des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, doch aan kinderkens geopenbaard.”

Aan het geestelijke kind openbaart ons instructieboek dat GOD eeuwig heeft bestaan en dat bij Hem in de eeuwigheid „HET WOORD” was, een tweede Persoon die ook God is. God schiep alle dingen door middel van dit met Hem bestaande GEESTELIJKE WEZEN dat wordt aangeduid met „HET WOORD” (Joh. 1:1-4).

In Genesis 1:1 is het hebreeuwse woord voor „God” *Elohim*, een naam die meervoudigheid impliceert. Hieruit blijkt dat DE ENE GOD uit *meer dan één persoon* bestaat. Met

andere woorden, God is een goddelijk *gezin* waarvan de in Johannes 1:1 genoemde God het **HOOFD** is.

God schiep eerst engelen — eveneens uit geest bestaande wezens, die echter lager dan God staan en geen scheppend vermogen bezitten.

Vervolgens schiep God het fysieke universum met inbegrip van de aarde. Na de schepping van de aarde werd een derde van de engelen op aarde geplaatst. Daar werden zij onder de wetten van **GODS REGERING** gesteld, voor de uitvoering waarvan de verheven aartsengel Lucifer, een cherub, verantwoordelijk was. Onder de **REGERING VAN GOD** heerste overal op aarde grote **VREDE, GELUK** en **VREUGDE**. Maar later leidde Lucifer zijn engelen tot opstand. De **REGERING VAN GOD** werd verworpen en niet meer uitgevoerd. De aarde werd als gevolg daarvan woest en ledig; er heerste chaos en diepe duisternis.

Toen vernieuwde God in zes dagen het aardoppervlak. Gedurende deze „scheppingsweek” van Genesis 1 schiep God de eerste levensvormen die zichzelf konden voortplanten (de flora en de fauna) zonder vermogen tot denken, redeneren en beslissen, en zonder ethische, morele of geestelijke capaciteiten.

Tenslotte werd de **MENS** geschapen. Hij werd geschapen naar Gods beeld en gelijkenis (dezelfde vorm en gestalte), maar is evenals de dieren uit *materie* van de aarde samengesteld. De mens, die uiteindelijk in **GODS GEZIN** moet worden geboren, werd geschapen met verstand gelijkend op dat van God — met het vermogen tot denken, logisch redeneren, kiezen, beslissen en zich naar ethische, morele en geestelijke beginselen te gedragen.

Het **DOEL** van God met het scheppen van de mens was zichzelf te vermenigvuldigen — met een zo volmaakt geestelijk **KARAKTER** als **ALLEEN GOD** zelf bezit — die **NIET WIL** en daarom **NIET KAN** zondigen (1 Joh. 3:9).

Een zo volmaakt en heilig karakter *kan niet* plotseling worden geschapen. Het moet ontwikkeld worden en dat vergt **TIJD** en **ERVARING**.

Een dergelijk karakter is het vermogen van elk individueel wezen om de echte waarden te onderkennen en van de valse te onderscheiden, om het goede te kiezen en het

kwade te verwerpen, en, gepaard aan wilskracht, het goede ook te DOEN en het kwade te weerstaan.

Dieren zijn uitgerust met hersenen en instinct, maar zij bezitten niet het vermogen morele en geestelijke waarden te onderkennen en te kiezen, of een volmaakt geestelijk KARAKTER te ontwikkelen. Dieren hebben hersenen, maar geen verstand; ze hebben instinct, maar niet het vermogen een HEILIG en GODDELIJK KARAKTER te ontwikkelen.

Hierin ligt het transcendente *verschil* tussen het dierlijk BREIN en het menselijk VERSTAND.

Maar wat veroorzaakt dat enorme verschil?

In vorm en structuur is tussen de hersenen van een dier en die van een mens vrijwel geen verschil. De hersenen van een olifant, walvis of dolfijn zijn groter dan de menselijke hersenen, en die van een chimpansee slechts iets kleiner. Kwalitatief gesproken zijn de hersenen van een mens misschien iets beter, maar niet zoveel dat dit het grote verschil in prestatievermogen verklaart.

Vanwaar dan dit grote verschil? Op deze vraag heeft de wetenschap geen afdoende antwoord. Sommige geleerden op het gebied van hersenonderzoek zijn tot de conclusie gekomen dat in de menselijke hersenen een of ander niet-fysiek bestanddeel moet voorkomen dat in de hersenen van het dier ontbreekt. Maar de meeste wetenschapsmensen willen de mogelijkheid van het bestaan van een onstoffelijke wereld niet erkennen.

Maar waarin kan de verklaring anders liggen? Afgezien van de uiterst geringe fysieke superioriteit van de menselijke hersenen, heeft de wetenschap geen enkele verklaring, doordat zij zelfs de mogelijkheid van het bestaan van een geestelijke wereld niet wil erkennen.

Wanneer de mens het bestaan van zijn eigen Schepper niet wil aanvaarden, sluit hij zijn verstand af voor een enorme schat van fundamentele kennis, feiten en INZICHT. Wanneer hij waarheid door FABELS vervangt, is hij DE MEEST ONWETENDE mens, ook al acht hij zichzelf wijs.

Wanneer de mens in naam der wetenschap zijn Schepper ontkent of door onverschilligheid negeert, verblindt hij zijn verstand voor wat hij is, waarom hij bestaat, waar hij heengaat, en wat de weg is. Geen wonder dat deze wereld zo

vol kwaad is. Voor ieder gevolg moet er een oorzaak zijn!

Maar wanneer ons verstand wordt geopend voor de kennis en doelstellingen van onze God, hebben wij toegang tot de enorme DIMENSIE DIE AAN ONZE KENNIS ONTBREEKT: de wetenschap dat God een goddelijk GEZIN is; dat God zich VERMENIGVULDIGT; dat Hij daarvoor MATERIE gebruikt; en dat Hij ons inzicht geeft in de onmetelijke perspectieven van nieuwe kennis.

Laten we dit goed bestuderen. God is uit GEEST samengesteld. God is Schepper, Ontwerper, Heerser en Opvoeder. God heeft een alles overtreffend verstand. Hij is VOLMAAKT, HEILIG EN RECHTVAARDIG KARAKTER!

Om zich te vermenigvuldigen maakt Hij evenwel gebruik van materie uit deze fysieke aarde. Van fysieke aarde heeft Hij de mens naar zijn eigen beeld en gelijkenis (vorm en gestalte) geformeerd.

Maar wil de mens, in het proces van Gods zelfvermenigvuldiging, God WORDEN, dan moet het KARAKTER dat in hem tot stand moet komen, van God uit gaan; en het LEVEN ALS GEEST dat hij zal ontvangen, moet eveneens van God afkomstig zijn.

Met andere woorden, God moest voorzien in een plan *om de kloof tussen STOF* (waaruit de mens nu nog geheel bestaat) *en GEEST* (wat God nu is en wat de mens moet worden) *te overbruggen*.

Stof is *geen* geest — kan ook niet in geest worden getransformeerd. *Hoe* kan God dan de sterfelijke, stoffelijke MENS veranderen in onsterfelijke, uit geest samengestelde God?

De mens bestaat *geheel* uit stof. God zegt: „Toen formeerde de Here God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus; also werd de mens tot een levend wezen” (Gen. 2:7). De mens is dus gemaakt uit het stof der aarde. Zijn tijdelijk menselijk leven ontvangt hij uit lucht die hij in- en uitademt. Zijn *leven* bevindt zich in zijn bloed (Gen. 9:4, 6). Het levensbloed wordt door de ademhaling met zuurstof verbonden, net als benzine in de carburator van een auto. Daarom is de adem de „levensadem” en zit het leven in het bloed.

Let er goed op dat de mens, die geheel uit stof is gevormd,

een levend wezen of levende ziel *werd* zodra de *adem* des levens hem zijn tijdelijke fysieke bestaan schonk. De Bijbel spreekt niet over een „onsterfelijke” ziel. De mens *heeft* geen „onsterfelijke” ziel. Hij *is* een „ziel” of wezen zodra het fysieke leven in hem komt.

Het hebreeuwse woord voor ‘ziel’ is *nefesj*. In Genesis 1:20-24 wordt dit woord driemaal voor dieren gebruikt. In de Nieuwe Vertaling van het NBG wordt *nefesj* terecht met „wezen” vertaald. Dieren hebben hetzelfde tijdelijke, fysio-chemische leven als de mens. Beide sterven dan ook dezelfde dood (Pred. 3:19-20).

„De ziel die zondigt, die zal sterven” (Ezech. 18:4). En nogmaals zegt Gods Woord: „De ziel die zondigt, die zal sterven” (Ezech. 18:20). Adam was een ziel; en God zei tot hem met betrekking tot de boom van kennis van goed en kwaad: „Ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven” (Gen. 2:17). Maar Satan loochende dit en Adam en Eva geloofden Satan, zoals sindsdien de meeste mensen dat doen.

Laten we dit goed **BEGRIJPEN!** De mens is vlees en bloed, bestaat geheel uit **STOF**; en deze levende stof *is* een wezen of ziel.

De ziel bestaat uit fysieke **MATERIE**, niet uit geest.

Ik heb reeds uiteengezet dat de menselijke hersenen vrijwel gelijk zijn aan die van dieren. De mens is evenwel gemaakt naar het beeld en de gelijkenis van God, teneinde met God een zeer speciale relatie te onderhouden — teneinde de mogelijkheid te hebben te worden geboren in het **GEZIN** van God. En God is **GEEST** (Joh. 4:24).

Om de kloof te kunnen overbruggen — waardoor de **MENS** kan overgaan van een geheel uit **MATERIE** bestaand wezen in een geheel uit **GEEST** bestaand wezen in Gods Koninkrijk — en tevens om de mens een verstand te geven als dat van God, plaatste God *een geest* in elke mens.

In Job 32:8 lezen wij: „Voorwaar, het is de geest in de stervelingen en de adem des Almachtigen, die hun inzicht geeft.”

Dit is een belangrijke waarheid die helaas zeer zelden wordt begrepen.

Ik noem deze geest de *menselijke geest*, want hij bevindt

zich in elke mens, hoewel hij geestelijk en niet stoffelijk van aard is. Het is niet een geestelijk wezen. Het is niet de mens zelf, maar een geestelijke kern *in* de mens. Het is niet een ziel — de *fysieke* mens *is* een ziel. De menselijke geest verleent denkvermogen aan de menselijke hersenen. De menselijke geest verleent geen leven — het leven van de mens ligt in het fysieke bloed dat door de levensadem wordt geoxydeerd.

Het is het niet-fysieke bestanddeel in de menselijke hersenen dat *niet* aanwezig is in de hersenen van dieren. Dit is het bestanddeel dat de overgang van menselijk naar goddelijk mogelijk maakt, *zonder* dat daarbij, ten tijde van de opstanding, materie in geest wordt getransformeerd. Hierop zal ik later dieper ingaan.

Laat ik eerst een paar essentiële dingen aangaande deze geest in de mens duidelijk maken. Deze geest is een geestelijk element, zoals water en lucht stoffelijke elementen zijn. Deze menselijke geest kan niet zien. De fysieke hersenen zien door middel van de ogen. De geest in de mens kan ook niet horen. De hersenen horen door middel van de oren. Deze menselijke geest kan evenmin denken. De hersenen denken, hoewel de geest daartoe het vermogen verleent. De hersenen van dieren, die, afgezien van een zeer elementair geheugen, een dergelijke geest niet hebben, kunnen daarentegen niet denken.

Een tekst die vaak wordt aangehaald door degenen die in een „onsterfelijke” ziel geloven, maakt dit duidelijk. In 1 Korinthe 2 verklaart Paulus aan de Korinthiërs dat hij niet was gekomen om in een moeilijk te begrijpen taal tot hen te spreken, zoals veel mensen dat plegen te doen om hun ijdelheid te strelen. Hij was in nederigheid tot hen gekomen met een duidelijke, eenvoudige taal. Desondanks heeft geen van de vorsten, de elite, de meest ontwikkelde mensen van deze wereld, hem kunnen begrijpen.

Waarom konden de meer ontwikkelde mensen Paulus niet begrijpen? Omdat hij Gods boodschap van het Koninkrijk van God verkondigde. Dat is *geestelijke* kennis. Deze kennis kan men met fysieke ogen niet zien, met fysieke oren niet horen. Geestelijke kennis kan niet langs natuurlijke weg het menselijk verstand binnenkomen, want geest kan niet worden gezien, gehoord, gevoeld, geproefd of geroken.

Vervolgens zet Paulus uiteen dat op deze manier (vers

11) niemand de kennis zou kunnen hebben die de mens heeft, als het niet was door „des menschen eigen geest, die in hem is”. Het redeloze dier heeft hersenen die aan die van de mens vrijwel gelijk zijn — en soms zelfs groter. Maar hun hersenen kunnen niet WETEN, niet begrijpen wat de mens weet. Evenmin zou de mens dat kunnen zonder de menselijke geest die in hem is. Anders gezegd: deze geest verleent de menselijke hersenen verstandelijke vermogens.

Toch is het menselijk VERSTAND tot de kennis van het fysieke beperkt. Het kan de geestelijke dingen van God niet begrijpen, niet bevatten. Waarom niet? Omdat het menselijk VERSTAND van nature alleen datgene kan kennen dat er via de zintuigen — zien, horen, ruiken, voelen, proeven — inkomt. Een dier kan weliswaar ook zien, horen, ruiken, voelen en proeven, zoals de mens, maar het is niet in staat om wat zijn hersenen binnenkomt in gedachten en kennis om te zetten.

Nu de tweede helft van 1 Korinthe 2:11: „Zo” (op gelijke wijze) kan ook niemand de dingen van God weten — kennen, begrijpen of bevatten — behalve door een andere geest: *de heilige Geest van God*.

Evenals het redeloze dier geen menselijke kennis kan opnemen, zou ook de mens met alleen zijn hersenen dit niet kunnen als de geest van de mens — de menselijke geest — niet in hem was. Evenzo kan de mens de dingen van God niet kennen en begrijpen, tenzij en totdat hij een tweede geest ontvangt: DE HEILIGE GEEST VAN GOD.

Nog anders uitgedrukt: alle mensen bezitten vanaf hun geboorte een geest: de „geest van de mens”. Verlies niet uit het oog dat deze geest niet de mens zelf is. Hij is *iets in* de mens. Als een mens iets inslikt, dan is dit *in* de mens, maar het is *niet* de mens zelf of een deel van hem. De mens is gevormd uit het stof der aarde en is sterfelijk. De menselijke geest is niet de ziel, maar iets in de ziel, die zelf de stoffelijke mens is.

Nu vers 14: „Doch een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is.”

Dus bij de geboorte geeft God ons een geest die ik, bij gebrek aan een betere uitdrukking, „de menselijke geest”

noem. Die geeft ons denkvermogen, dat de hersenen van het dier niet hebben. Dat denkvermogen is echter *beperkt* tot kennis van het fysieke universum. Waarom? Omdat de mens *alleen* door middel van de vijf fysieke zintuigen kennis opneemt.

Maar voor God was de schepping van de mens niet voltooid met het scheppen van Adam en Eva. Wel was toen de *fysieke* schepping voltooid. Adam en Eva kregen, toen zij werden geschapen, deze „menselijke” geest.

Maar nu moet de *geestelijke* schepping nog volgen. Daarvoor is in de mens een *tweede* geest nodig: de *heilige Geest* van God.

„Toen formeerde de Here God de mens van stof uit de aardbodem . . . Voorts plantte de Here God een hof in Eden, in het Oosten, en Hij plaatste daar de mens, die Hij geformeerd had. Ook deed de Here God allerlei geboomte uit de aardbodem opschieten, begeerlijk om te zien en goed om van te eten; en de boom des levens in het midden van de hof, benevens de boom der kennis van goed en kwaad” (Gen. 2:7-9).

Letterlijk gesproken was Adam vooralsnog niet geheel aanwezig. De geest van de mens was in hem, maar niet de Geest van God. God bood hem vrijelijk de vrucht van DE BOOM DES LEVENS aan, het symbool van Gods HEILIGE GEEST. Het eten van de boom des LEVENS zou twee dingen tot gevolg hebben gehad: 1) het zou zijn VERSTAND hebben geopend voor het begrijpen van geestelijke kennis, en 2) het zou hem de GAVE van Gods heilige Geest hebben gebracht, die hem tot EEUWIG LEVEN had kunnen leiden. Maar toen God zijn Koninkrijk aan Adam verklaarde, geloofde hij niet wat God zei en hij werd ongehoorzaam — hij zondigde. Wat gebeurde er toen?

„En de Here God zeide . . . nu dan, laat hij zijn hand niet uitstrekken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij in eeuwigheid zou leven. Toen zond de Here God hem weg uit de hof van Eden om de aardbodem te bewerken, waaruit hij genomen was. En Hij verdreef de mens en Hij stelde ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een flikkerend zwaard, dat zich heen en weer wendde, om de weg tot de boom des levens te bewaken” (Gen. 3:22-24).

Het is belangrijk dit goed te begrijpen!

Vergeet niet wat Gods grote plan is. Door de uit materie gevormde mens vermenigvuldigt God zich en breidt zijn eigen heilige, rechtvaardige en zondeloze gezin uit. Maar God bestaat uit GEEST. Hoe *overbrugt* God de *kloof* tussen de sterfelijke, fysieke MENS en de onsterfelijke, uit GEEST bestaande God?

De allereerste mens had de verkeerde keuze gedaan en door te zondigen Gods regering verworpen. God had hem toen uit de hof van Eden verdreven en elke toegang tot de boom des levens afgesloten. Maar vanzelfsprekend had God deze mogelijkheid voorzien. Gods plan moet niettemin doorgaan! Maar *hoe*?

Daarvoor is „de tweede Adam” — Jezus Christus — nodig. Hij had zich daartoe aangeboden nog voordat de wereld bestond. Maar Hij zou pas komen, en, teneinde de dood te kunnen ondergaan, als mens worden geboren, nadat er ongeveer 4000 jaar was verstreken.

God heeft een periode van 7000 jaar vastgesteld. Gedurende de eerste 6000 jaar zal de mensheid *van God afgesneden* (met uitzondering van een klein aantal mensen) haar eigen weg gaan om door menselijk leed een les te leren in een leven dat tegengesteld is aan Gods LEVENSWIJZE, die door Adam werd verworpen.

Deze 6000 jaar met Satan zal worden gevolgd door een duizendjarige periode met CHRISTUS, die zich heeft gekwalificeerd om DE REGERING VAN GOD op aarde te herstellen. Gedurende dit zevende millennium zal Satan volkomen aan banden worden gelegd.

En in deze periode zal het Koninkrijk van God — HET REGERENDE GEZIN VAN GOD — op aarde worden gevestigd.

Gedurende de eerste 6000 jaar ontvangen slechts weinig mensen de gelegenheid deel te hebben aan *de geestelijke schepping*, die begint met het ontvangen van de TWEEDE GEEST, de gave van de HEILIGE GEEST van God. Buiten dit betrekkelijk kleine aantal mensen heeft God, volgens zijn plannen, verder geen bemoeienis met het menselijk geslacht. Abel, Adams tweede zoon, volgde klaarblijkelijk Gods weg, want Christus noemde hem „de rechtvaardige Abel”. Henoch „wandelde met God”. Noach

vond genade bij God. In de eerste 1900 jaar waren zij kennelijk de enigen.

Na de Zondvloed leefden Abraham, Isaak, Israël en Jozef volgens Gods wetten. Daarna riep en vormde God de natie Israël, maar hun werd geen geestelijk behoud of eeuwig leven aangeboden; zij ontvingen slechts materiële en nationale zegeningen. God riep en gebruikte een aantal profeten. Toen kwam Christus en Hij maakte geestelijk behoud voor allen mogelijk. Maar in de bijna 2000 jaar na Christus wordt slechts een eerste, betrekkelijk kleine groep tot geestelijk behoud geroepen.

Menselijke voortplanting type van Gods eigen vermenigvuldiging

Slechts weinig mensen weten dat de menselijke voortplanting een *heilige, goddelijke betekenis* heeft die niet toepasbaar is op enige andere levensvorm.

De menselijke voortplanting is een beeld van geestelijk behoud, want het is in feite God de Vader die zich voortplant.

Laten we deze verbazingwekkende overeenkomst eens bezien.

Zoals u weet bestaat de mens geheel uit aards stof (Gen. 2:7 en 3:19). Maar *hoe* kan God, wanneer Hij zich voortplant, de kloof overbruggen om een geheel fysieke mens in een geheel uit geest bestaand lid van Gods gezin te veranderen?

Het begint met een geest (een geestelijk element) in de geheel fysieke mens. U weet dat deze geest niet de mens zelf is, maar iets in de mens. U weet ook dat deze geest niet ziet, hoort of denkt. De mens ziet, hoort en denkt door middel van zijn fysieke hersenen en de vijf zintuigen: zien, horen, proeven, ruiken en voelen. De geest in de mens verleent de fysieke hersenen het vermogen van het fysieke intellect en vormt aldus het menselijk verstand.

De geest in de mens functioneert onder meer als een computer en geeft de hersenen psychische en intellectuele vermogens. Kennis die via de vijf zintuigen in de hersenen wordt opgenomen wordt onmiddellijk in de geestelijke computer opgeslagen. Het geheugen zetelt in de computer. Deze „computer” zorgt ervoor dat de hersenen uit de miljoenen deeltjes kennis zich ogenblikkelijk dat detail te

Vergelijking van

hersenstructuren

binnen brengen dat bij het denkproces nodig is. Dat wil dus zeggen dat het geheugen in de menselijke geest is vastgelegd, ongeacht de vraag of het tevens in „de grijze massa” van de hersenen ligt opgeslagen.

Deze menselijke geest verleent de mens bovendien geestelijke en morele vermogens die de dieren niet bezitten.

God had de noodzakelijke tweede geest — de HEILIGE GEEST — binnen Adams bereik gesteld. Maar toen Adam rebelleerde en van de verboden vrucht at, liet God hem uit het paradijs verbannen en ontzegde hem elke toegang tot de boom des levens — het symbool van zijn heilige Geest.

Toch kan de mensheid, indien zij tot inkeer komt, door Christus Gods GAVE van zijn heilige Geest ontvangen. Tot Nicodemus zei Christus: „Tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien” (Joh. 3:3). Uiteraard kon Nicodemus dit niet werkelijk begrijpen. Ook tegenwoordig begrijpt bijna niemand dit werkelijk. Jezus verklaarde: „Wat uit het vlees geboren is, *is* vlees, en wat uit de Geest geboren is, *is* geest” (Joh. 3:6). De mens komt uit de aarde. Hij *is* vlees. Jezus sprak niet over een tweede *fysieke* geboorte of een ervaring van bekering in dit leven, maar over een *geestelijke* geboorte, wanneer de mens geest zal *zijn*; niet meer bestaande uit stof, maar geheel uit geest. Letterlijk geest! Dan zal hij uit God zijn geboren. God is geest (Joh. 4:24).

Teneinde mens te worden moet iedereen worden *verwekt* door een menselijke vader. Op dezelfde wijze moeten wij, om opnieuw te worden geboren — uit de Geest die van God de Vader is — eerst worden *verwekt* door DE GEESTELIJKE VADER, DOOR GOD.

Dit wordt ons verklaard in Romeinen 8:16-17: „Die Geest [van God] getuigt met onze geest, dat wij [verwekte] kinderen Gods zijn. Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen [nog geen bezitters]: erfgenamen van God, en medeërfgena-men van Christus.”

Verbonden met onze menselijke geest bewerkt Gods heilige Geest twee dingen: 1) verwekt de mens met eeuwig goddelijk leven, waardoor hij later als een goddelijk wezen, dat dan geheel uit geest bestaat, in GODS GEZIN kan worden geboren; en 2) schenkt het menselijke verstand het vermogen GEESTELIJKE KENNIS te bevatten — om te weten wat in God is

(1 Kor. 2:11). Bovendien schenkt Gods heilige Geest goddelijke LIEFDE, GELOOF en KRACHT om Satan en de zonde te overwinnen.

De door Gods Geest verwekte christen heeft voorwaardelijk EEUWIG LEVEN, GODDELIJK LEVEN, IN ZICH, maar hij of zij is nog geen onsterfelijk geestelijk wezen, bestaat nog niet geheel uit geest.

Hij is nu een *erfgenaam* van God (zoals de zoon van een rijke man de erfgenaam is van zijn vader), maar hij is *nog niet* „wedergeboren”, is nog geen bezitter. Indien echter Gods heilige Geest in ons is, zal God, bij Christus' wederkomst op aarde als Koning der koningen, ons sterfelijke lichaam onsterfelijk maken door zijn Geest die in ons is (Rom. 8:11; 1 Kor. 15:49-53).

Zie nu hoe deze verbazingwekkende analogie verder gaat:

Zoals bij de menselijke voortplanting het bevruchte embryo, dat later de foetus wordt, nog ONGEBOREN is en door de moeder moet worden gevoed, zo is de verwekte christen nog niet in Gods Gezin geboren. Het goddelijke leven is slechts in hem verwekt.

Satan heeft kans gezien de meeste fundamentalistische christenen in de waan te brengen dat zij direct „wedergeboren” zijn zodra zij Christus hebben aanvaard.

Maar zoals bij de menselijke voortplanting de menselijke kenmerken, zoals vorm en gestalte, het lichaam en de hersenen, zich gedurende de zwangerschap langzamerhand ontwikkelen, zo begint het RECHTVAARDIGE en HEILIGE KARAKTER van God in ons vorm aan te nemen en te groeien. Bij velen ontwikkelt dit goddelijke KARAKTER zich zo langzaam dat het aanvankelijk nauwelijks waarneembaar is, behalve dat de gloed van de extase van deze geestelijke „romance” zichtbaar kan worden en in de „eerste liefde” van de geestelijke bekering zal uitstralen. Maar wat het toenemen in GEESTELIJKE KENNIS (2 Petr. 3:18) en geestelijk KARAKTER betreft, dat moet nog grotendeels worden geleerd en ontwikkeld.

Wanneer iemand pas is bekeerd, is hij als het ware een geestelijk „embryo”, dat moet worden grootgebracht en gevoed met GEESTELIJK VOEDSEL. Jezus zei dat de mens niet

alleen van brood (fysiek voedsel) moet leven, maar ook van **ELK WOORD VAN GOD**. De Bijbel is het geschreven Woord van God, Christus is in persoon het Woord van God. Dit opgroeien nu is karakterontwikkeling, die **TIJD VERGT** en die grotendeels door **ERVARING** wordt bewerkstelligd. Bovenal is voortdurende **BIJBELSTUDIE** nodig om zich welbeproefd ten dienste van God te kunnen stellen, en eveneens voortdurend, ernstig **GEBED**. Wanneer u de Bijbel bestudeert, **SPREEKT GOD TOT U**. Wanneer u bidt, **SPREEKT U TOT HEM**. Op deze wijze leert u God werkelijk goed kennen, zoals u ook mensen beter leert kennen wanneer u met hen spreekt.

Een groot deel van de ontwikkeling van dit geestelijke karakter vindt ook plaats door christelijke gemeenschap met andere geestelijk verwekte mensen in Gods Kerk.

En zoals de menselijke moeder het embryo en de foetus fysiek voedt, zo voedt Gods **KERK** als geestelijke **MOEDER** haar leden. Gods Kerk wordt „het hemelse Jeruzalem . . . onze **MOEDER**” genoemd (Gal. 4:26).

Zie hoe deze dingen precies parallel lopen. God stelt geroepen en gekozen dienaren in zijn Kerk aan om de kudde te voeden, „om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon [d.w.z. tot het verkondigen van Christus' Evangelie van het Koninkrijk van God in de gehele wereld], tot opbouw van het lichaam van Christus [de Kerk], totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus” (Ef. 4:12-13).

Het is de taak van de ware dienaren van Christus (en hoe weinig zijn er) om de verwekte, maar nog ongebornen heiligen te **BESCHERMEN** tegen valse leringen en valse predikers!

Wat een prachtig beeld is de menselijke voortplanting van die van God.

Zoals u weet is het Gods bedoeling dat door de menselijke voortplanting een **GEZIN** ontstaat, dat er kinderen in dit gezin worden geboren. Het menselijke **GEZIN** is het exacte **MODEL** van Gods gezin. God heeft het **HUWELIJK** en het **GEZINSLEVEN** aan *geen enkele andere* levensvorm geschonken dan alleen aan de mens, die het potentieel heeft lid te worden van het gezin van God.

Bedenk verder dat, alvorens de geboorte kan plaatsvin-

den, de fysieke, menselijke foetus *fysiek* voldoende gegroeid moet zijn; zo moet ook de verwekte christen *geestelijk* in genade en kennis van Christus groeien (2 Petr. 3:18); hij moet tijdens dit leven overwinnen en goddelijk karakter ontwikkelen voordat hij in het Koninkrijk van God kan worden geboren.

Dit wordt heel goed in beeld gebracht door de gelijkenissen van de ponden en de talenten. In de gelijkenis van de ponden (Lukas 19:11-27) stelt Jezus zichzelf voor als een man van hoge geboorte die naar een ver land (de hemel) trok om een koningschap in ontvangst te nemen en later terug te keren. Hij riep zijn tien dienaren bij zich en gaf elk van hen een pond. Tijdens zijn afwezigheid won een van hen tien pond door met het geld handel te drijven. Hij werd daarvoor door zijn heer geprezen en kreeg het bestuur over tien steden in Gods Koninkrijk. Een tweede dienaar maakte slechts vijf pond winst; hij had het maar half zo goed gedaan, hoewel hij met een gelijk aandeel was begonnen. Hem werd het bestuur over vijf steden gegeven. Een derde dienaar maakte in het geheel geen winst, en zelfs het ene pond werd hem toen ontnomen.

In de gelijkenis van de talenten (Matth. 25:14-30) kreeg de een vijf talenten, een ander twee en een derde één talent — een ieder naar zijn bekwaamheid. Bij Christus' wederkomst had de man die vijf talenten had ontvangen er vijf bij verdiend (een uitbeelding van geestelijke groei en overwinning in dit leven). Hij werd geprezen als een goede en trouwe dienstknecht en hij kreeg overeenkomstige verantwoordelijkheid in Gods Koninkrijk. Degene die er twee had bij verdiend, had in verhouding tot zijn bekwaamheid precies evenveel gepresteerd. Hij ontving een even grote beloning. Maar degene die het ene talent had ontvangen, had er niets mee gedaan. Met andere woorden, hij had in zijn christelijke leven hier op aarde niets overwonnen, hij was geestelijk niet gegroeid en had geen karakter ontwikkeld. De ponden of talenten in deze twee gelijkenissen stellen de aanvankelijke maat van Gods heilige Geest voor die bij de bekering wordt gegeven. Naarmate de geestelijk verwekte persoon voortdurend door de heilige Geest wordt geleid, hij datgene doet waarvoor Gods Geest zijn verstand opent, groeit in geestelijke kennis en overwint, vermeerdert de maat van de heilige Geest

in hem. Jezus was vervuld van de heilige Geest — maar niet met mate (Joh. 3:34). De gelijkenissen laten zien dat de bekeerling die niet in Geest en karakter toeneemt, zal uitvallen. Hij is een van degenen die „Christus aannemen” en die zich daardoor als reeds „wedergeboren” beschouwen; zij vinden niet dat zij iets moeten overwinnen, dat zij moeten groeien en geestelijk karakter ontwikkelen. Zo iemand denkt dat hij „reeds behouden” is. Hij zegt dat hij niet gelooft in behoud door „werken”.

Wat hij niet beseft is dat, hoewel behoud een *geschenk* is, wij *beloond* worden naar onze daden (Matth. 16:27). Door *niets* te doen, verspeelt hij niet alleen de beloning, maar ook het *geschenk* van eeuwig leven.

Christus' antwoord aan zulke mensen luidt bij zijn komst met het Koninkrijk van God: „Gij slechte en luie slaaf... Neemt hem dan het talent af... En werpt de onnutte slaaf uit in de buitenste duisternis. Daar zal het geweest zijn en het tandengeknars.” Hij bleef in gebreke wat Gods werkelijke **BEDOELING** betreft: het voortplanten in ons van het heilige, rechtvaardige **KARAKTER** dat we van God kunnen ontvangen.

Velen zijn misleid tot geloof in een **VALS** „behoud”.

Tot besluit van de parallel: zoals de fysieke foetus geleidelijk de *fysieke* gelaatstrekken, organen en kenmerken ontwikkelt, zo moet de verwekte christen in dit leven de *geestelijke* eigenschappen ontwikkelen: *liefde, geloof, geestelijke kennis, geduld, zachtmoedigheid, vriendelijkheid* en *zelfbeheersing*. Hij moet een **DADER** van het Woord van God worden. De foetus die niet groeit, sterft en zal nooit worden geboren.

Het overbruggen van de kloof

Op welke wijze zal God de kloof tussen fysieke en geestelijke samenstelling overbruggen — hoe plant Hij zich voort door middel van *fysieke mensen die uit het stof der aarde voortkomen?*

Om te beginnen heeft Hij in de fysieke mens een „menselijke” geest geplaatst. Het is echter *niet* deze menselijke geest die beslissingen neemt, die tot bekering komt of karakter ontwikkelt. Zoals ik reeds heb benadrukt schenkt

deze geest geen leven; hij kan niet zien, horen, voelen of denken. Deze geest stelt de fysieke mens, door middel van zijn hersenen, tot deze dingen in staat. Wel *registreert* deze geest elke gedachte, elk stukje kennis dat door de vijf zintuigen wordt opgevangen, en het karakter — hetzij goed of slecht — dat in het menselijk leven wordt opgebouwd.

De mens is letterlijk van KLEI gemaakt. God is als de meesterpottenbakker die een voorwerp uit klei vormt en boetseert. Als de klei te hard is, wil het niet de vorm aannemen die hij wenst. Is het te zacht en te vochtig, dan wil het niet in de gewenste vorm blijven die de pottenbakker het heeft gegeven.

Zie Jesaja 64:8: „Maar nu, Here, Gij zijt onze Vader; wij zijn het leem, Gij zijt onze Formeerder en wij allen zijn het werk van uw hand.”

Toch heeft God ons ieder EEN EIGEN VERSTAND gegeven. Als iemand weigert God of Gods wegen te erkennen, weigert zich van het kwade af te wenden en zich tot het goede te keren, kan God niets met hem doen en Hij kan geen goddelijk karakter in hem scheppen. De menselijke klei moet kneedbaar zijn, moet zich gewillig voegen. Als de mens weerbarstig is en zich verzet, is hij als klei die te droog en te hard is. De pottenbakker kan daar niets mee beginnen. Het wil niet meegeven en buigen. Als het iemand echter zozeer aan wil, voornemen en vastbeslotenheid ontbreekt dat hij niet in vorm wil blijven, wanneer God hem al gedeeltelijk heeft gevormd zoals Hij wil, als hij te slap, te week en karakterloos is, zal hij nooit tot het einde volharden. Hij zal uitvallen.

Wij zijn waarlijk HET WERK VAN GODS HANDEN. Toch moeten wij zelf aan deze geestelijke ontwikkeling meewerken. Als wij uit luiheid bijbelstudie en gebed verwaarlozen, of als wij andere, materiële belangen vooropstellen en als wij zo'n groot behoud veronachtzamen, vallen wij uit.

Maar als wij de moed hebben ons over te geven, ons UIT EIGEN VRIJE WIL in Gods handen te plaatsen, zal HIJ ons ZIJN GEEST geven en daardoor ZIJN rechtvaardigheid — ZIJN karakter — en ons verstand openen voor zijn geestelijke kennis. Wij moeten het willen! Wij moeten eraan werken! Wij moeten het boven alles stellen!

Het moet GODS gerechtigheid zijn, want al ONZE

gerechtigheid is voor Hem als een bezoedeld kleet. Hij geeft ons geleidelijk zijn kennis, zijn gerechtigheid, zijn karakter — **INDIEN** wij het vurig zoeken en verlangen. **WIJ HEBBEN ER ZELF EEN BELANGRIJK AANDEEL IN.** Verder strekt alles tot eer van **GOD.**

Naarmate wij door Gods heilige Geest het **KARAKTER VAN GOD** ontvangen, **REPRODUCEERT GOD ZICH MEER IN ONS.**

Tenslotte zullen wij, bij de opstanding, als God zijn; dan zullen wij niet meer kunnen zondigen, omdat wij dit zelf hebben verkozen. Wij hebben ons afgekeerd *van* zonde, er voortdurend *tegen* gestreden en de zonde overwonnen.

Gods **PLAN** zal worden verwezenlijkt!

Waarom uit materie gemaakt?

Laten wij dit alles nog eens overdenken.

Waarom besloot God de mens uit materie en niet uit geest te maken? De engelen heeft Hij wel uit geest gemaakt.

U weet dat het Gods plan is zich voort te planten. Zijn goddelijke kinderen moeten door Hem worden *verwekt* om daarna in Gods gezin te worden geboren. Christus, onze baanbreker, werd op een volkomen unieke wijze in de maagd Maria door de Vader verwekt door middel van de heilige Geest. Hij was de verwekte (de enige aldus verwekte) Zoon van God, vanaf de conceptie en geboorte als mens. Nu reeds is Hij de **EERSTGEBORENE** van vele broederen (Rom. 8:29), geboren als Zoon van God door een opstanding uit de dood (Rom. 1:4); een mogelijkheid die ook wij later hebben.

Om de verhevenheid boven de engelen die Christus nu reeds bezit, en die ook ons potentieel is, te tonen (vergeet niet dat we medeërfgnamen van Christus zijn), zegt God aangaande Christus: „Zóveel machtiger geworden dan de engelen, als Hij uitnemender naam boven hen als erfdeel ontvangen heeft. Immers, tot wie der engelen heeft Hij ooit gezegd: Mijn Zoon zijt gij; Ik heb u heden verwekt?” (Hebr. 1:4-5.) In het boek Job wordt in hoofdstuk 1, 2 en 7 over engelen gesproken als zonen van God, maar slechts als geschapen „zonen”. God heeft, zoals in Hebreeën 1, nooit tegen hen gezegd: „Gij zijt mijn eigen *verwekte* zonen.” Maar wanneer *wij* mensen de heilige Geest van God ontvangen,

worden wij daadwerkelijk zijn *verwekte* zonen en zijn erfgenamen, om zijn NAAM te beërven, zoals mijn verwekte zonen mijn naam hebben geërfd.

Wanneer wij uit God worden GEBOREN, zullen wij geest ZIJN. Maar waarom heeft God de mens dan eerst uit het stof der aarde geschapen?

Deze vraag heb ik al ten dele beantwoord. Engelen zijn geest en daarom onsterfelijk. De engelen die gezondigd hebben, zullen hun straf eeuwig moeten dragen. Hun straf is *niet* de dood. Hun straf is het verlies van de fantastische gelegenheid die God hun had gegeven om zijn plannen op aarde te verwezenlijken, en voorts dat zij nu eeuwig met een gezindheid van wrok, verbittering en opstandigheid, volkomen uitzichtloos en in geestelijke onmacht moeten leven, hetgeen zij zich door hun eigen zonden hebben aangedaan. Toen zij hun geest eenmaal hadden verwrongen, konden zij nooit meer hun evenwicht hervinden. Geluk en vreugde heeft hen voor eeuwig verlaten.

Indien echter de mens, die uit stof bestaat, zondigt en weigert berouw te hebben en zich van zijn zonden af te keren, zal hij de tweede dood sterven — hij zal volkomen vergaan (Joh. 3:16) — hij zal zijn als had hij nooit bestaan (Obadja 16). Dit weerspiegelt Gods barmhartigheid.

Het fysieke verandert, het geestelijke is permanent

Maar er is nog een andere uiterst belangrijke reden. Zoals de humanistische filosoof Elbert Hubbard het uitdrukte: „Niets is zo blijvend als verandering.” Materie blijft nooit zoals het is; het *verandert* voortdurend. Misschien zijn steen en ijzer wel de meest onveranderlijke elementen, maar na een paar duizend jaar hebben de enorme stenen van de muur rond Jeruzalem al hun nieuwheid verloren en tonen hun ouderdom. Alles wat wij nu op deze aarde zien, zal mettertijd VERANDEREN.

Geest is echter ONVERANDERLIJK, behalve toen engelen geestelijke vermogens van God kregen: het vermogen tot denken, redeneren, beslissingen nemen en hun *wil* uit te oefenen om te handelen naar eigen besluit of keuze. Maar geestelijke substantie is, zonder de geestkracht van God, onveranderlijk. Toen Satan en zijn demonen eenmaal hun

beslissing hadden genomen, konden zij, geest zijnde, niet veranderen.

Bij het voortplanten van zichzelf verlangt God de **ONTWIKKELING** van rechtvaardig **KARAKTER**. En daarvoor is **VERANDERING** noodzakelijk. Als God ons uit geest had geschapen, zouden wij, als wij eenmaal de beslissing hadden genomen God te verwerpen, ons nooit meer kunnen bekeren, nooit meer van Satans tot Gods weg kunnen *veranderen!* De uit materie bestaande mens is onderhevig aan verandering. De mens kan, als hij door God wordt geroepen, tot het inzicht worden gebracht dat hij heeft gezondigd, en hij kan zich bekeren, zich van de zonde afwenden en Gods weg inslaan. En heeft hij zijn koers eenmaal gewijzigd, dan kan hij deze met Gods hulp verder volgen. Hij kan **GROEIEN** in geestelijke kennis, karakter ontwikkelen, en slechte gewoonten, zwakheden en fouten overwinnen.

En dit alles kan de **FYSIEKE MENS** doen door middel van de **FYSIEKE HERSENEN**.

De menselijke geest in de mens verleent de hersenen begrip van fysieke dingen, en door vereniging met Gods Geest worden de hersenen in staat gesteld geestelijke dingen te begrijpen. Deze beide geesten registreren de kennis en het karakter en bewaren zowel deze als de fysieke gestalte en verschijning. Deze twee geesten ontwikkelen niet het rechtvaardige karakter, maar door de heilige Geest schenkt God ons **ZIJN** geloof, **ZIJN** rechtvaardigheid, zolang wij dit zelf vurig verlangen. Maar als de fysieke mens eenmaal heilig en rechtvaardig karakter in zich heeft ontwikkeld, *hoe* overbrugt God dan de kloof als Hij de **MENS** in een **GEESTELIJK WEZEN** verandert?

De geestelijke mal

Ik heb u al laten zien dat de Bijbel de mens beschrijft als het leem — wat hij letterlijk is — en God als onze pottenbakker. Wij zouden God ook onze **BEELDHOUWER** kunnen noemen, want als wij ons onderwerpen en het vurig verlangen, zijn wij in geestelijke karakterontwikkeling **HET WERK VAN ZIJN HANDEN**. Zoals Job zei: „Als een mens sterft, zou hij herleven? Dan zou ik hoop hebben al de dagen van mijn zware dienst, totdat mijn aflossing zou komen. Gij zoudt roepen en ik zou U

antwoorden [in de opstanding], naar *het maaksel uwer handen* zoudt Gij verlangen" (Job 14:14-15).

Dit brengt ons tot de vraag van de dood van de fysieke mens en de opstanding, die Job zijn „aflossing” noemde, in het Koninkrijk van God.

Al eerder heb ik Jesaja 64:8 aangehaald: „Maar nu, Here, Gij zijt onze Vader; wij zijn het leem, Gij zijt onze Formeerder en wij allen zijn het werk van uw hand.”

God zou ons niet kunnen vormen — *veranderen* en zijn karakter in ons ontwikkelen — als we hadden gezondigd, en dat hebben allen gedaan, indien wij uit geest waren geschapen. Ook staat er: „Zal ook het leem tot zijn vormer zeggen: Wat maakt gij? of uw werk: Hij heeft geen handen?” (Jes. 45:9.)

In een ander bijbelgedeelte, dat vaak verkeerd wordt toegepast, staat: „Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het [geloof] is een gave van God; niet uit werken . . .” (Ef. 2:8-9). Wij *verdiene*n behoud niet door goede werken of door eigen inspanning; MAAR *wanneer* wij het als GESCHENK van God hebben ontvangen, zal de *beloning* zijn naar de mate van onze „werken” (Matth. 16:27), d.w.z. in overeenstemming zijn met de prestaties die wij in het leven op Gods wijze hebben geleverd en met het karakter dat wij hebben ontwikkeld.

Lees nu het slot van deze passage dat vrijwel altijd met opzet wordt weggelaten door hen die de mensen op dit punt willen misleiden: „. . . niet uit werken, [waarom niet?] opdat niemand roeme. *Want zijn maaksel zijn wij*, in Christus Jezus geschapen OM GOEDE WERKEN TE DOEN, *die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen*” (Ef. 2:8-10).

Ik heb getracht duidelijk te maken dat wij contact moeten zoeken met God en dat HIJ de pottenbakker is, de beeldhouwer die ons leven en rechtvaardig karakter in ons vormt en modelleert naar het beeld van zijn rechtvaardig karakter, *als wij dit verlangen en ons overgeven*.

Zoals gezegd kan het goddelijk karakter in ons niet in één handomdraai worden geschapen. Het moet worden ontwikkeld. Wij moeten ons overgeven; wij moeten het begeren en zoeken. Maar het komt van GOD. Als wij dagelijks nauw contact onderhouden met onze Schepper, door zijn Geest en

door onze geest (immers, zijn heilige Geest „getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn”; Rom. 8:16), dan vormt en modelleert Hij ons karakter. Als God ons uit geest had geschapen, zou dit als wij eenmaal hadden gezondigd, niet meer mogelijk zijn.

Nu sterven wij, zoals Job naar voren bracht. Het leven na de dood komt door de opstanding. Wanneer wij sterven, houdt elk bewustzijn op. De fysieke hersenen verliezen het bewustzijn en vergaan.

Wat voor LICHAAM zullen wij in de opstanding hebben? Deze vraag wordt in 1 Korinthe 15 beantwoord: „Maar, zal iemand zeggen, hoe worden de doden opgewekt? En met wat voor lichaam komen zij? . . . als gij zaait [begravenis in de grond], zaait gij niet het toekomstige lichaam, maar slechts een korrel, bijvoorbeeld van koren, of van iets anders. Maar God geeft er een lichaam aan, gelijk Hij dat gewild heeft” (1 Kor. 15:35-38).

Het lichaam dat sterft is *niet* hetzelfde lichaam dat in de opstanding zal zijn.

Nu komen we bij een uiterst belangrijke functie van *de geest in de mens* — „de menselijke geest”. Deze schenkt ons niet het menselijke leven. Hij ziet, hoort noch denkt. Het is de mens zelf die beslissingen neemt, en in die fysieke mens moet dat geestelijke karakter worden opgebouwd. Het is de menselijke klei waarin God zijn karakter vormt. De geest in de mens registreert wat de hersenen opnemen, ook de gezindheid en de karaktereigenschappen, niet alleen van de menselijke hersenen, maar ook van het gehele lichaam. Hij bewaart zelfs het lijnenpatroon van de vingertoppen.

Men kan het vergelijken met de gietvorm die een beeldhouwer maakt. Stel dat deze een bronzen beeld van iemand wil maken. Van klei of gips maakt hij eerst een model. Vervolgens maakt hij van dit model een mal. Dit is een holle vorm, gemaakt op het model. In deze holle vorm giet hij gesmolten vloeibaar brons dat vervolgens stolt. Daarna wordt de mal verwijderd, en het bronzen beeld is een EXACTE copie van het oorspronkelijke model.

De geest die in elke mens is, heeft de functie van een MAL. Hij BEWAART het GEHEUGEN van de mens, zijn KARAKTER, zijn VORM en GESTALTE.

Ik wil natuurlijk niet zeggen dat de geest een holle vorm is, maar hij vervult dezelfde functie als de mal van een beeldhouwer. Als iemand de heilige Geest heeft ontvangen, zal God in de opstanding zorgen voor EEN GEESTELIJK LICHAAM dat de vorm en gestalte heeft van de geestelijke mal. De weer opgewekte persoon zal geheel UIT GEEST BESTAAN, niet uit stof zoals het menselijke model. In de opgewekte geestelijke vorm zal hij plotseling tot LEVEN komen. Het zal hem voorkomen alsof er slechts een fractie van een seconde is verstreken sinds hij op het moment van zijn dood het bewustzijn verloor. Zijn geheugen zal helemaal intact zijn. Hij zal dezelfde vorm en gestalte hebben die hij als mens had. Zelfs zijn vingerafdrukken zullen dezelfde zijn.

Het KARAKTER dat hij door God in zich liet opbouwen zal in hem zijn. Hij zal EEUWIG leven. En evenals God de Vader zal hij, uit eigen vrije wil, zo zijn geworden dat hij niet *kan* zondigen (1 Joh. 3:9).

Het lichaam in de opstanding zal niet zoals nu een lichaam van vlees en bloed zijn. God verandert niet het stoffelijke vlees en bloed in geest. Het fysieke lichaam van vlees en bloed gaat na de dood in ontbinding over en vervalt, maar de geest die *in* het lichaam was, houdt, evenals de mal van de beeldhouwer, de gehele vorm en gestalte, het geheugen en het karakter volledig INTACT. En omdat die mal geest is, *verandert* hij niet — hoewel de opstanding duizenden jaren na de dood kan zijn.

Zie nu wat er bij de dood gebeurt:

„En het stof [keert weder] tot de aarde, zoals het geweest is, en de geest [keert weder] tot God, die hem geschonken heeft” (Pred. 12:7). Na de dood keert het fysieke lichaam, onverschillig of het wordt begraven, gecremeerd of wat dan ook, naar de aarde terug. Maar de geest die *in* de mens was en die alles heeft vastgelegd — vorm en gestalte van het lichaam, de gelaatstrekken, het geheugen en het karakter — keert terug tot God.

Die geest zal *onveranderd* worden BEWAARD.

Heiligen als Abraham, Mozes, David en Daniël zijn duizenden jaren geleden gestorven. Sta hier eens bij stil! God heeft op een of andere manier moeten zorgen dat de vorm, de gestalte, het uiterlijk, het verstand en het karakter van

heiligen duizenden jaren lang bewaard blijven. Zij bestonden uit vergankelijk vlees en bloed. Alles wat zij waren als mens (de mens bestaat geheel uit stof) is sinds lang vergaan. Toch zal het hun in de opstanding voorkomen alsof er slechts een fractie van een seconde is verlopen sinds zij bij hun dood het bewustzijn verloren.

In de tussenperiode van dood-zijn wisten zij absoluut NIETS. Gods Woord zegt: „De levenden weten tenminste, dat zij sterven moeten, maar *de doden weten niets*” (Pred. 9:5).

De geest die tot God terugkeert is de menselijke geest die gedurende zijn gehele leven in de mens is. Het is niet een „onsterfelijke ziel”, want de ziel is sterfelijk en vergankelijk.

Zij die met Gods heilige Geest zijn gestorven, zullen in de eerste opstanding zijn (Openb. 20:4-5). Zij zullen ONSTERFELIJK en met een verheerlijkt lichaam van GEESTELIJKE samenstelling opstaan, hun gezicht stralend als de ZON.

Alle anderen die tijdens hun fysieke bestaan niet door God tot eeuwig behoud zijn geroepen zullen na de duizendjarige regering van het Koninkrijk van God onder Christus worden opgewekt voor de periode van het oordeel van de grote witte troon (Openb. 20:11-12). Zij zullen STERFELIJK opstaan, opnieuw in een fysiek lichaam van vlees en bloed, zoals tevoren. In deze grote oordeelsperiode zullen zij worden „geroepen”; hun ogen zullen voor Gods waarheid worden geopend. Dan zal er tenslotte nog een laatste opstanding zijn (Openb. 20:13-15) van hen die in hun bestaan als sterfelijk mens wel door God waren geroepen, maar die Hem hadden verworpen of zich van de waarheid hadden afgewend. Met degenen die Gods waarheid tijdens het grote oordeel van de witte troon verwerpen, zullen zij in de poel des vuurs (2 Petr. 3:10-11) terechtkomen, hetgeen de tweede dood is. Dan zullen zij as zijn onder de voeten van de onsterfelijken in Gods Koninkrijk (Mal. 4:3) en zij zullen zijn als hadden zij nooit bestaan (Obadja 16).

Vervolgens staat de miljoenen mensen die tot onsterfelijkheid zijn behouden het ongelooflijke POTENTIEEL VAN DE MENS te wachten, wanneer God de Schepper HET GEHELE UNIVERSUM onder ons bestuur zal plaatsen (Hebr. 2:7-8).

AANVULLENDE LITERATUUR

De Worldwide Church of God geeft vele informatieve en interessante publikaties uit over een groot aantal bijbelse onderwerpen. Daartoe behoren de volgende vier boekjes:

Bestaat God?

Kan het bestaan van God op logische wijze worden aangetoond? Vanwaar kwam het eerste leven? Kunnen wij weten of God denkvermogen bezit?

Waarom bent u geboren?

Werd de mensheid door een intelligente en Almachtige Schepper geschapen en hier op aarde geplaatst met een zeker doel? En zo ja, wat is dan dit doel — en hoe komt het dat de mensheid zich er totaal niet van bewust is?

De Tien Geboden

Zijn de Tien Geboden in de huidige chaotische wereld niet meer van kracht? Of kunnen ze nu evenzeer worden toegepast als toen God ze op de berg Sinaï gaf? Dit boekje geeft een heldere verklaring van deze onverbiddelijke, levende wet — de wet die spoedig de grondwet zal worden van de vredige, welvarende, vreugdevolle Wereld van Morgen.

Wat bedoelt u met behouden worden?

Wat is behoud? Is het een bepaalde plaats, een bestemming, een toestand, of een beloning? Vrijwel niemand weet precies wat behoud is of hoe het kan worden verkregen.

Schrijf om een gratis exemplaar van deze publikaties. Zie adressen op de volgende pagina.

